

Este iadul limitat în timp?

Autor necunoscut

© SoundWords, Online începând de la: 09.08.2019, Actualizat: 09.08.2019

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

În ce fel învățătura despre o pedeapsă limitată în timp discreditează Persoana și lucrarea lui Hristos?

1. Pentru că învățătura *diminuează dimensiunea vinovăției păcatului.*

Păcatul este comparat în Scriptură cu o datorie. Dacă se vrea cunoașterea mărimii unei datorii anulate, trebuie numai să te informezi cu privire la suma folosită pentru stingerea ei. Hristos este amortizarea divină a vinei păcătosului. Dacă cerința lui Dumnezeu ar fi fost mai mică decât o revendicare totală, atunci suma pentru lichidarea vinei ar trebui să corespundă acestei cerințe. Achitarea vinei de către Hristos nu este mai mare decât cerința lui Dumnezeu. Dacă ar fi fost suficient mai puțin, atunci Dumnezeu ar fi cerut mai puțin, și s-ar fi plătit mai puțin. Omul nu are nici o imaginație despre ce înseamnă realmente păcatul. Numai crucea lui Hristos arată clar aceasta. O jertfă fără rezerve ne arată că și păcatul este nespus de mare. Jertfa nelimitată este singurul etalon pentru evaluarea păcatului.

2. Deoarece această învățătură *diminuează valoarea ispășirii.*

Mărimea lucrării de răscumpărare este etalonul pentru păcat, așa cum scaunul de har are aceeași dimensiune ca și chivotul legământului, care găzduia simbolurile sfințeniei lui Dumnezeu. Păcat este desconsiderarea acestei sfințenii. Jertfa ispășitoare a lui Hristos satisface deplin cerințele lui Dumnezeu – nici mai mult nici mai puțin.

3. Deoarece această învățătură *diminuează pedeapsa păcatului.*

Domnul vorbește foarte solemn despre pedepsire în relatarea despre cel aruncat în închisoarea lui Dumnezeu: „Nicidecum nu vei ieși de acolo până nu vei plăti cel din urmă bănuț” (Matei 5.25,26). Aceste cuvinte au venit de pe buzele Aceluia care trebuia să devină Jertfa cea mare. El știa cât costa în realitate să faci ispășire pentru greșeli. În aceste cuvinte pătrunzătoare se vede clar o solemnitate divină, producătoare de frică.

Este demn de amintit că în Biblia ebraică este folosit același cuvânt pentru *păcat*, *pedepsirea păcatului* și pentru *ispășirea* făcută pentru păcat, respectiv jertfa pentru păcat. În următoarele texte biblice se poate recunoaște identitatea între păcat și pedeapsă, dacă se compară textul și observațiile marginale: Geneza 4.13; Plângerile lui Ieremia 4.6,13,22; Zaharia 14.19. De fiecare dată când [în alte pasaje ale Vechiului Testament] apare cuvântul „jertfă pentru păcat”, în ebraică stă simplu „păcat”. Să ne gândim la faptul că la Dumnezeu aceste denumiri sunt identice. Atunci nu ne vom îndoii că învățătura sus-numită devalorizează Persoana și lucrarea lui Hristos.

Omul se opune felului în care Dumnezeu evaluează păcatul; nu recunoaște evaluarea lui Dumnezeu cu privire la jertfa pentru păcat; și de aceea el nu poate accepta evaluarea pedepsei făcută de Dumnezeu. Toate cele trei noțiuni stau împreună și cad împreună. De aceea adevărul lui Dumnezeu în această privință este enorm de important în zilele noastre, în care păcatul este privit o bagatelă, ispășirea o invenție și iadul o minciună. Fie ca Dumnezeu să păzească pe sfinții Săi pe cărările vechi. Amin.

Titlul original: „How does the doctrine of non-eternity of punishment dishonour the person and work of Christ?”
Răspunsuri la întrebări în *The Golden Lamb*, Anul 10, New Series, 1887, pag. 24.

Traducere: Ion Simionescu